

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-1213/2024-100

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Goranu Felji, u pravnoj stvari I. tužiteljice Slavice Tešije, OIB: 61425114738, iz Požege, Julija Kempfa 25, II. tužiteljice Ane Tešije, OIB: 14181563190, iz Požege, Put. Sv. Jurja 171 i III. tužiteljice Marije Tešije Blažević, OIB: 63021360029, iz Požege, Julija Kempfa 25, sve zastupane po punomoćniku Zdenku Duvnjaku, odvjetniku u Trogiru, protiv I. tuženika Croatia banka d.d., OIB: 32247795989, iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i II. tuženice Vesne Majer, OIB: 45024381383, iz Kastva, Rešetari 9, zastupane po punomoćniku Draženu Gazdi, odvjetniku u Zagrebu, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 01. travnja 2026., u prisutnosti I. tužiteljice osobno, punomoćnika tužitelja, odvjetnika Zdenka Duvnjaka, punomoćnice I. tuženika po zaposlenju Anite Kovač, II. tuženice osobno i punomoćnika tuženice odvjetnika Dražena Gazde, dana 30. travnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Dužni su tuženici ad 1) Croatia banka d.d. OIB 32247795989, i 2) Vesna Majer 45024381383, s osnova naknade štete u roku od 15 dana solidarno isplatiti tužiteljici

pod 1) SLAVICA TEŠIJA, OIB: 61425114738 iznos od 3.097,0 EUR-a od dana 02.04. 2012. pa do 31.srpnja.2015. godine po stopi od 12 % , od 1. Kolovoza 2015. godine pa do 30.6.2016. godine po stopi od 7,13 % , a od 1.7.2016. do 31.12.2016. god, po stopi od 6,88 % od 1.1.2017. do 30.6.2017. po stopi od 6,68 % , a od 1.7.2017. do 31.12.2017. po stopi od 6,41% , od 1.1.2018. do 30.6.2018. po stopi od 6,09% , od 1.7.2018. do 31.12.2018. po stopi od 6,82% , od 1.1.2019. do 30.6.2019. god. po stopi od 6,54 % , a od 1.7.2019. do 31.12.2019. po stopi od 5,30% , a od 1.1.2020. do 30.6.2020. po stopi od 5,11 % , a od 1.7.2020. do 31.12.2020. god. po stopi od 4,89 % a od 1.1.2021. god. do 1.1.2023. stopi od 4,75 % , a od 1. siječnja 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije

refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Pod 2) Ani Tešija OIB 14181563190 iznos od 3.097,0 EUR-a od dana 02.04. 2012. pa do 31.srpnja.2015. godine po stopi od 12 % , od 1. Kolovoza 2015. godine pa do 30.6.2016. godine po stopi od 7,13 % , a od 1.7.2016. do 31.12.2016. god, po stopi od 6,88 % od 1.1.2017. do 30.6.2017. po stopi od 6,68 % , a od 1.7.2017. do 31.12.2017. po stopi od 6,41% , od 1.1.2018. do 30.6.2018. po stopi od 6,09% , od 1.7.2018. do 31.12.2018. po stopi od 6,82% , od 1.1.2019. do 30.6.2019. god. po stopi od 6,54 % , a od 1.7.2019. do 31.12.2019. po stopi od 5,30% , a od 1.1.2020. do 30.6.2020. po stopi od 5,11 % , a od 1.7.2020. do 31.12.2020. god. po stopi od 4,89 % a od 1.1.2021. god. do 1.1.2023. stopi od 4,75 % , a od 1. siječnja 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Pod 3) MARIJA BLAŽEVIĆ TEŠIJA, OIB:63021360029 iznos od 3.097,0 EUR-a od dana 02.04. 2012. pa do 31.srpnja.2015. godine po stopi od 12 % , od 1. Kolovoza 2015. godine pa do 30.6.2016. godine po stopi od 7,13 % , a od 1.7.2016. do 31.12.2016. god, po stopi od 6,88 % od 1.1.2017. do 30.6.2017. po stopi od 6,68 % , a od 1.7.2017. do 31.12.2017. po stopi od 6,41% , od 1.1.2018. do 30.6.2018. po stopi od 6,09% , od 1.7.2018. do 31.12.2018. po stopi od 6,82% , od 1.1.2019. do 30.6.2019. god. po stopi od 6,54 % , a od 1.7.2019. do 31.12.2019. po stopi od 5,30% , a od 1.1.2020. do 30.6.2020. po stopi od 5,11 % , a od 1.7.2020. do 31.12.2020. god. po stopi od 4,89 % a od 1.1.2021. god. do 1.1.2023. stopi od 4,75 % , a od 1. siječnja 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Dužni su tuženici ad 1) Croatia banka d.d. OIB 32247795989, i 2) Vesna Majer 45024381383, s osnova naknade štete u roku od 15 dana solidarno isplatiti tužiteljici pod 1) SLAVICA TEŠIJA, OIB: 61425114738 iznos od 9.291,21 EUR-a od dana 02.04. 2012. pa do 31.srpnja.2015. godine po stopi od 12 % , od 1. Kolovoza 2015. godine pa do 30.6.2016. godine po stopi od 7,13 % , a od 1.7.2016. do 31.12.2016. god, po stopi od 6,88 % od 1.1.2017. do 30.6.2017. po stopi od 6,68 % , a od 1.7.2017. do 31.12.2017. po stopi od 6,41% , od 1.1.2018. do 30.6.2018. po stopi od 6,09% , od 1.7.2018. do 31.12.2018. po stopi od 6,82% , od 1.1.2019. do 30.6.2019. god. po stopi od 6,54 % , a od 1.7.2019. do 31.12.2019. po stopi od 5,30% , a od 1.1.2020. do 30.6.2020. po stopi od 5,11 % , a od 1.7.2020. do 31.12.2020. god. po stopi od 4,89 % a od 1.1.2021. god. do 1.1.2023. stopi od 4,75 % , a od 1. siječnja 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena."

II. Nalaže se I. tužiteljici Slavici Tešiji, OIB: 61425114738, II. tužiteljici Ani Tešiji, OIB: 14181563190 i III. tužiteljici Mariji Tešiji Blažević, OIB: 63021360029, naknaditi I. tuženiku Croatia banka d.d., OIB: 32247795989, parnični trošak u iznosu od 53,09

eura, te II. tuženici Vesni Pavlinić (ranije Majer), OIB: 45024381383, u iznosu od 6.406,25 eura, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi od 02. travnja 2012. navode da je I. tužitelj Slavko Tešija s I. tuženikom Croatia bankom d.d. Zagreb sklopio ugovor o oročenom deviznom depozitu te je 4.11.2008. na račun banke položio iznos od 48.000,00 eura, a II. tužiteljica Slavica Tešija je istom bankom sklopila ugovor o oročenom deviznom depozitu te je 4.11.2008. na račun banke položila iznos od 20.000,00 eura. Tvrdi se da su I. tuženik i II. tuženica, koja je bila zaposlenik I. tuženika, bili dužni čuvati kao povjerljive podatke o stanju pojedinačnih štednih uloga i ostalih novčanih depozita banke te stanju i prometu po tekućim i žiro računima, kao i sve podatke, činjenice i okolnosti koje je saznala na temelju pružanja usluga klijentima i u obavljanju poslova s pojedinačnim klijentom te ih ne smiju priopćiti trećim osobama, iskoristiti ih protiv interesa banke i njezinih klijenata ili omogućiti trećim osobama da ih iskoriste. Tvrdi se da je nepoznatog dana II. tuženica priopćila i omogućila portalu Jutarnji list hr. da u svom članku "Prijavila kriminal i dobila otkaz" od 3.4.2009. iskoristi ovaj podatak i javno ga objavi, za koju činjenicu su tužitelji doznali 3.4.2009., da je javno objavljivanje podataka bilo poznato svima te su se tužitelji našli u situaciji da ih se povezuje s ovim člankom i da svima postane poznato kolikim novčanim depozitom isti raspolažu, što je kod njih izazvalo osjećaj neugodnosti uslijed čega su izbjegavali javna mjesta. Slijedom navedenog tužitelji su predložili sudu da presudom naloži tuženicima da I. tužitelju i II. tužiteljici, solidarno, isplate iznos od po 70.000,00 kn sa zateznom kamatom koja teče od 2.4.2012. pa do isplate, kao i da im naknade parnični trošak.

2. Ovosudnim rješenjem posl. br. Pn-3365/15-4 od 19.4.2016. (listovi 29 i 30 spisa) utvrđen je prekid postupka u odnosu na I. tužitelja Slavka Tešija i određeno je da će se postupak nastaviti kada nasljednik ili staratelj ostavine preuzme postupak ili kad ih sud po službenoj dužnosti pozove da to učine, a ovosudnim rješenjem Pn-3365/15-6 od 12.1.2018. (listovi 39 i 40 spisa) nastavljen je postupak na način da su na mjesto pok. Slavka Tešija stupili njegovi zakonski nasljednici i to Slavica Tešija, Ana Tešija i Marija Tešija.

3. Podneskom od 16.5.2023. tužitelji su tužbeni zahtjev, u pogledu toč. I. petita, postavili na način da su predložili sudu da presudom naloži I. tuženiku i II. tuženici da, solidarno, isplate I. tužiteljici Slavici Tešija iznos od 3.097,00 eur sa zateznim kamatama od 2.4. 2012. pa do isplate, II. tuženici Ani Tešija iznos od 3.097,00 eur sa zateznim kamatama od 2.4. 2012. pa do isplate, III. tuženici Mariji Blažević Tešija iznos od 3.097,00 eur sa zateznim kamatama od 2.4. 2012. pa do isplate, I. tužiteljici Slavici Tešija iznos od 9.291,21eur sa zateznim kamatama od 2.4. 2012. pa do isplate.

4. Rješenjem na ovosudnom zapisniku posl. br. Pn-3365/15-67 od 24.5.2023. (list 233 spisa) dopuštena je preinaka tužbe u ovoj pravnoj stvari kao što je postavljeno u podnesku tužitelja od 16.5.2023.

5. I. tuženik Croatia banka d.d. je u odgovoru na tužbu istaknuo prigovor zastare navodeći da je navodnog štetnog događaja, odnosno od saznanja za isti (3.4.2009.) do dana podnošenja tužbe (4.4.2012). prošlo više od tri godine, te navodi da ostale

tužbene navode pobija u cijelosti kao neosnovane i neutemeljene, kako u pogledu osnove tako i u pogledu visine, da je II. tuženica Vesna Majer odlukom uprave br. UZ-160/09 od 26.3.2009. dobila otkaz ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja te je odlukom uprave broj UZ-161/09 od 26.3.2009. odlučeno da II. tuženica otkazni rok ne odrađuje u banci, te od 1.4.2009. više nije obavljala poslove svog radnog mjesta niti dolazila na rad u prostorije Croatia banke, da su podaci objavljeni na obrascu koji nije službeni obrazac I. tuženika, već je očito kreiran od strane nepoznate osobe, da je II. tuženica dostavila podatke za vrijeme dok je bila na otkaznom roku, da postoje razlozi koji isključuju odgovornost I. tuženika kao poslodavca jer se radi o okolnostima na koje I. tuženik nije mogao utjecati pa ne može biti niti odgovoran za štetu koju je njen radnik počinio trećim osobama, da su podaci bili dostupni samo na web portalu Jutarnjeg lista, a ne i u tiskanom izdanju, da je znatno manji broj korisnika Interneta nego osoba koje čitaju dnevni tisak. Slijedom navedenog, I. tuženik Croatia banka d.d. predložio je sudu da tužbeni zahtjev odbije te naloži tužiteljima da I. tuženiku naknade prouzrokovan parnični trošak.

6. II. tuženica Vesna Majer u odgovoru na tužbu navodi da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu kako osnovi, tako i visini, da u konkretnom slučaju nema solidarne odgovornosti I. tuženika kao poslodavca i II. tuženice radnice, da nema dokaza da je II. tuženica Jutarnjem listu dostavila podatke o navodnoj oročenoj štednji tužitelja jer iz članka Jutarnjeg lista od 3.4.2009. proizlazi da je II. tuženica upravi I. tuženika prijavila radnje za koje je smatrala da imaju obilježja kaznenih djela i to fiktivne uplate i isplate trojici vinogradara, zbog čega je kao „zviždač“ dobila otkaz, pa je upravo taj otkaz bio tema predmetnog članka, da u navedenom članku II. tuženica uopće ne spominje tužitelje niti se štednja može dovesti u bilo kakav kontekst s onim o čemu je II. tuženica razgovarala s novinarom koji je autor predmetnog članka, da iz članka na web stranici Jutarnjeg lista proizlazi da isti uopće ne sadrži tablicu sa podacima o deviznoj štednji, tako da se ista uopće ne može dovesti u vezu sa člankom, da priložena tablica nije službeni dokument banke, nije potpisana niti ovjerena pečatom, da II. tuženica u razgovoru sa novinarom Jutarnjeg lista uopće nije spominjala tužitelje niti mu je dala na uvid dokumentaciju iz koje bi bila vidljiva bilo čija oročena štednja, da se na temelju samo imena i prezimena, bez drugih identifikacijskih podataka, ne može zaključiti da se podaci iz predmetne tablice odnose upravo na tužitelje, jer postoji veći broj osoba sa istim imenom i prezimenom, da nije došlo do odavanja bankarske tajne, pa nema niti zakonskih pretpostavki za dosuđenje naknade neimovinske štete, da tužitelji ne dokazuju da uopće imaju oročenu štednju kod I. tuženika, da eventualno postojanje neugodnosti na koje se pozivaju tužitelji ne predstavlja valjanu pravnu osnovu za dosuđenje naknade štete. Slijedom navedenog, II. tuženica Vesna Majer je predložila sudu da tužbeni zahtjev odbije te naloži tužiteljima da joj naknade prouzrokovan parnični trošak.

7. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u svu spisu priloženu dokumentaciju: tekst objavljen 3.4.2009. na portalu Jutarnji.hr (listovi 5 i 6 spisa), presliku Transakcije na listu 7 spisa, presliku Odluke Croatia banke d.d. broj UZ-160/09 od 26.3.2009. o otkazu ugovora o radu (listovi 15-17 spisa), presliku Odluke Croatia banke d.d. broj UZ-160/09 od 26.3.2009. (list 18 spisa), presliku novinskog teksta na listovima 142-144 spisa, presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Revr 1871/10-3 od 11.12.2012. (listovi 145-149 spisa), Izvještaj o gotovinskim transakcijama od 25.2.2022. (list 158 spisa), Preglede grupe transakcija (list 159 i 160 spisa), Obrazac za obavješćivanje ureda o transakcijama s prilogom (listovi 161-163 spisa), dopis I.

tuženika od 3.4.2009. (list 164 spisa), e-mail od 3.4.2009. (list 166 spisa), Potvrde o obavljenim transakcijama od 4.11.2008. (listovi 167-169 spisa) i novinski članak (list 170-171, 281-282, 337 spisa), te proveo dokaz saslušanjem I. tužiteljice Slavice Tešija (str. 211 i 212, 343-344 spisa), II. tuženice Vesne Pavlinić (ranije Majer) (str. 212-214, 344-347 spisa), te svjedoka Anđelke Soldić (list 112 i 113 spisa), Antonija Soldić (list 113 i 114 spisa), Drage Hedl (list 114 i 115 spisa), Silvane Mach (list 136 i 137 spisa), Tomislava Didovića (list 138- 140 spisa) i Brune Nikolaš (list 210 spisa).

8. I. tužiteljica Slavica Tešija, u bitnom, iskazala je da su kod I. tuženika Croatia banke d.d. oročili određena novčana sredstva, nakon objave tablice u kojoj su navedeni novčani iznosi njihovih oročenja u gradu u kojem žive osjećali su se neugodno i povukli su se u sebe. Kako ona i suprug nemaju nikakve veze sa objavljenim spornim tekstom, smatra da je banka slučajno objavila njihove podatke o štednim ulozima, što nije smjela učiniti.

9. II. tuženica Vesna Majer, u bitnom, iskazala je da je u Croatia banci radila oko 11 godina, a 2008. i 2009. radila je na šalteru. S novinarom Dragom Hedl razgovarala je u jednom kafiću u Požegi i to onog dana kada joj je uručen otkaz, a razgovarala je o transakcijama vinara koje su se odvijale u banci, a radilo se o fiktivnim transakcijama bez gotovine. Slavka i Slavicu Tešija ne poznaje i nije joj bilo poznato da bi oni imali oročen novac u banci. Sa novinarom Hedl nije pričala o navedenim osobama. Prije toga novinar Hedl bio je kod Didovića u banci na razgovoru. U odnosu na tablicu koja se nalazi na listu 7 spisa iskazala je da tu tablicu niti taj tekst nije napisala, ali je govorila ono što piše u tom tekstu. Iskazala je da ta tablica ne predstavlja službeni dokument bake i ne zna tko je tu tablicu napravio. Dragi Hedl nije dala niti kakav papir, a niti mu je mailom slala bilo kakvu dokumentaciju. Iskazala je da kada je ukazivala na sporne transakcije, sa tim transakcijama nikakve veze nisu imali tužitelji iz ovog predmeta i da oročena štednja građana nema veze s vinarima. Vidjela je da je Hedl nekoliko puta išao kod Tomislava Didovića jer je morao proći kroz šalter salu gdje je radila.

10. Svjedok Anđelka Soldić, u bitnom, iskazala je da je u novinama Jutarnji list i na Internetu objavljen tekst o tužiteljima u vezi visine novca koji imaju u Croatia banci, a nakon 10 do 15 dana od objave teksta s njima je o tome razgovarala i zna da im je bilo jako teško jer je Požega mala sredina, ljudi su ih pitali odakle im toliko novca, kako su taj novac stekli, da li bi im htjeli biti jamac ili posuditi novac, i to sve ljudi koji sa njima nisu imali direktne rodbinske ili prijateljske veze. Iskazala je da je Slavica radila u laboratoriju kao inženjer biokemije, a Slavko kao instruktor vožnje.

11. Svjedok Antonije Soldić, u bitnom, iskazao je da mu je poznato da je u vezi tužitelja u tiskanom izdanju Jutarnjeg lista objavljen tekst, a radilo se o jednoj tablici u kojoj je bilo navedeno stanje računa Slavka i Slavice Tešija kod Croatia banke, u tekstu je pisalo da je djelatnica Croatia banke dobila otkaz jer nije htjela raditi po naredbi direktora, a u tekstu nije ništa pisalo o obitelji Tešija pa mu je bilo čudno zbog čega je bila objavljena tablica. Slavko je bio ljut i govorio je "kakva je to banka koja objavljuje povjerljive podatke o njemu", govorio je da što je nekog briga koliko on ima novca. Sjeća se da je Slavko, koji je uvijek bio nasmijan, bio potišten, a Slavica je reagirala kao i Slavko, ljutila se i govorila "kakva je to banka". Nadalje, iskazao je da je Slavko radio u autoškoli, a Slavica u Domu zdravlje, mnoge osobe su ih poznavale. Slavku su

kolege na poslu dobacivale u smislu da je poznata osoba i slično, pa je prvo vrijeme nakon objave teksta manje izlazio u grad, a kasnije je ponovno izlazio kao i ranije.

12. Svjedok Drago Hedl, u bitnom, iskazao je da je u tiskanom izdanju Jutarnjeg lista objavljen predmet o nezakonitostima u gotovinskim isplatama velikih novčanih iznosa koje se nisu mogle obaviti u iznimno kratkom vremenu, a radilo se o Croatia banci, Ispostava u Požegi. Šef te poslovnice Tomislav Didovića primio ga je u svom uredu, te mu je predao dokumente iz kojih se vidio datum uplate po satu i minutama, a dao mu je i presliku istih. O opremi teksta nije odlučivao, već je odlučivao urednik. Nadalje, iskazao je da je kontaktirao i Vesnu Majer vezano za uplate i isplate u banci, obzirom da je ona vodila taj dio posla, koja mu je rekla da je nemoguće u tako kratkom roku izbrojati toliku količinu novca, objasnila mu je na koji način se vrše uplate i isplate u banci, potvrdila je da se radilo o fiktivnim uplatama i isplatama, a vrlo brzo nakon tog razgovora dobila je otkaz. U tekstu je naveo imena više vinara i vlasnika obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava, a u konačnici je zaključio da se radilo o izbjegavanju plaćanja PDV-a. Misli da u tekstu nije spominjao Slavka i Slavicu Tešija. Nakon što je svjedoku predočen tekst koji se nalazi na listovima 5-7 spisa, svjedok je iskazao da se radi o tekstu o kojem je upravo iskazivao, a u faksimilu transakcije spominju se Slavko i Slavica Tešija, što je dobio od g. Didovića i što je proslijedio redakciji. Iskazao je da je sa Vesnom Majer razgovarao u kafiću u Požegi i ona mu tom prilikom nije predočila nikakvu dokumentaciju. Na upit da li Slavko i Slavica Tešija imaju ikakve veze sa predmetnim tekstom, svjedok je odgovorio da misli da je pogrešku učinio urednik koji odlučuje o opremi teksta, koji bi da je pažljivo proučio sve dokumente vidio da Tešija Slavko i Slavica nemaju veze sa predmetnim tekstom, koje se u tekstu niti ne spominje.

13. Svjedok Silvana Mach, u bitnom, iskazala je da je tijekom 2009. radila na zamjeni u Croatia banci, Ispostava u Požegi, te je Vesni Majer uručila otkaz. Ne sjeća se je li novinar Hedl dolazio u to vrijeme u poslovnicu. Nakon što je svjedokinji predočena tablica koja se nalazi na listu 7 spisa, iskazala je takav obrazac nije vidjela u banci, da nije uobičajeno da se piše takav tekst u službene obrasce banke i da se na tom obrascu treba nalaziti potpis banke. Nadalje, iskazala je da je Vesna Majer dobila otkaz zbog skrivljenog ponašanja i to zbog toga što je davala podatke iz banke o uplatama na račun nekog OPG, a osim toga je napravila nekakvu pogrešnu uplatu. Ne zna od kuda novinaru Hedl dokument koji se nalazi na listu 7 spisa.

14. Svjedok Tomislav Didović, u bitnom, iskazao je da je kao djelatnik banke razgovarao s novinarom Dragom Hedl koji se interesirao za kredite koje je banka odobravalala, a radilo se o nenamjenskim gotovinskim kreditima. Pretpostavlja da je novinar od Vesne Majer čuo da se u vezi toga nešto događa u banci te se došao raspitati. Objasnio mu je da su u banku dolazili posrednici za osiguranje i interesirali se da li bi određene osobe mogle dobiti kredite. Banka je klijentima, ne osiguranju, isplaćivala kredite u gotovini, na ruke, sukladno propisima banke. Iskazao je da je to rekao novinaru Dragi Hedl, koji je zatim objavio tekst u kojem je napisao sve suprotno, pa je tako napisao da banka mešetari sa zastupnicima u osiguranju. Nadalje, iskazao je da novinaru Hedl nije dao nikakve papire odnosno dokumente banke, jer se radi o poslovnoj tajni. Vesna Majer je u to vrijeme radila na šalteru kao blagajnica. Sjeća se da su u tom tekstu bili objavljeni i slipovi uplatnica, iz kojih se moglo zaključiti da su iste izišle iz banke. Poznato mu je da su Slavica i Slavko Tešija, koji su mu daljnja rodbina, bili klijenti banke u kojoj je radio. Sjeća se da je u tom tekstu novinara Hedl, u kojem je pisao o pranju novca, gdje je pisao o milijunskoj prijevarama s PDV-om,

objavljeno i ime Slavice i Slavka Tešija i polog oročenja. Sporni tekst je objavljen u trenutku kada je Vesna Majer dobila otkaz, a on (svjedok) se tada nalazio u Podružnici u Slavonskom Brodu. Nakon objave spornog teksta u Jutarnjem listu obratili su mu se Slavko i Slavica Tešija, te mu je Slavko rekao da su ga ljudi gledali na način da ima novca i slično. Nakon što je svjedoku predložen dokument koji se nalazi na listu 7 spisa iskazao je da je taj obrazac napisao netko tko je želio potvrditi priču o pranju novca u Croatia banci, a ne zna zašto je ubacio Tešije. Iskazao je da je banka koristila obrasce kao što izgleda obrazac koji se nalazi na listu 7 spisa.

15. Svjedok Bruno Nikolaš, u bitnom, iskazao je da je od 2005. do 2010. radio u Croatia banci na radnom mjestu voditelja službe ljudskih resursa. Nije mu ništa poznato vezano uz sada pok. Slavka Tešija i Slavicu Tešija te njihove uloge u toj banci te da bi u vezi istog bio objavljen kakav tekst. Iskazao je da je Vesna Majer dobila otkaz u toj banci jer je kao službenik banke većem broju osoba iznosila podatke o isplaćenim iznosima na račun gđe. Marković. Nadalje, iskazao je da su u tekstovima Jutarnjeg lista bile informacije i kopije nekih službenih dokumenata Croatia banke koji su predstavljali službenu tajnu.

16. Uvidom u tekst objavljen 3.4.2009. na portalu Jutarnji.hr (listovi 5 i 6 spisa) utvrđeno je da se u istom, pored ostalog, navodi da je "Vesni Majer, referentici prodaje u podružnici Croatia banke u Požegi, koja je ukazala na fiktivne uplate i isplate, kojima je država oštećena za oko milijun kuna, u srijedu 1. travnja uručen je otkaz ugovora o radu." te se nadalje navodi "Banka "prala" PDV preko tri vinogradara". Nadalje, u tom tekstu se navodi da si je troje vinogradara u dogovoru s direktorom poslovnice lažnim uplatama i isplatama novca priskrbilo nepripadajući PDV, da nema specifikacije novca, da je otkaz napisan 26.3., točno na dan kada je Jutarnji list prvi put zatražio odgovor Uprave Croatia banke o fiktivnim gotovinskim uplatama i isplatama. Nadalje se u tekstu navodi da je skandal Upravi prijavila upravo Vesna Majer, navodeći kako joj je, sad već bivši direktor požeške podružnice, Tomislav Didović, osobno naredio i diktirao provođenje transakcija bez obzira na to što nije bilo nikakve stvarne gotovinske isplate ili uplate. Nadalje, u tekstu se navodi da je Vesna Majer izjavila da se iz potvrda o obavljenim transakcijama tog 29. prosinca prošle godine jasno vidi da na njima nema specifikacije novca, te da osim za tu transakciju zna za još jednu i to od 30.4.2008.

17. Uvidom u presliku Transakcije na listu 7 spisa utvrđeno je da iz iste proizlazi da je Slavko Tešija 4.11.2008. uplatio na devizno oročenje iznos od 48.000,00 eur (344.308,66 kn), a istog dana Slavica Tešija je uplatila na devizno oročenje iznos od 20.000,00 eur (143.461,94 kn), a kod obje transakcije navedeno je da se radi o gotovini. Ispod navedenih uplata, s datumom transakcije 29.12.2008., navodi se "transakcije po diktiranju i nalogu osobno direktora podružnice Tomislava Didović, odbila sam takav način rada nešto me direktor upozorio da moram provoditi transakcije zbog naknade koju banka ima uz prisutnost kontrolora Mirjane Tkalac koju sam također upozorila da ne mogu raditi te transakcije bez gotovine što se vidi i po specifikaciji na uplatnim i isplatnim listićima. Izveštaj sastavila i proslijedila Uredu za sprečavanja novca djelatnica Ivana Janjić Devčić, koju sam također upozorila da ne može u obrazac pisati da je bila gotovina. Dodatne su rađene druge transakcije s jednog računa na druge račune iste trojice komitenata. Sve transakcije i promete, uplatne i isplatne listiće toga dana kontrolor je uredno iskontrolirao i potpisao.", a pod rubrikom "originalna valuta" naveden je iznos od 132.492,00.

18. Uvidom u presliku Odluke Croatia banke d.d. broj UZ-160/09 od 26.3.2009. o otkazu ugovora o radu, presliku Odluke Croatia banke d.d. broj UZ-160/09 od 26.3.2009. i presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Revr 1871/10-3 od 11.12.2012. (listovi 15-18 i 145-149 spisa) utvrđeno je da je Croatia banka d.d. radnici Vesni Majer, zaposlenoj na radnom mjestu referent prodaje u Podružnici Požega, otkazala Ugovor o radu zbog skrivljenog ponašanja radnika te je određeno da joj radni odnos prestaje nakon isteka otkaznog roka te je nadalje odlučeno da radnica otkazni rok od jednog mjeseca i jednog tjedna ne odrađuje u banci te da će joj banka isplatiti plaću i priznati sva ostala prava za vrijeme trajanja otkaznog roka kao da je radila, a presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Revr 1871/10-3 od 11.12.2012. u postupku radi nedopuštenosti otkaza ugovora o radu revizija tužiteljice Vesne Majer odbijena je kao neosnovana.

19. Uvidom u presliku novinskog teksta na listovima 142-144 spisa utvrđeno je da se radi o novinskim tekstovima autor kojih je novinar Drago Hedl, a koji se odnosi na poslovanje Croatia banke d.d. u Požegi i ugovaranje životnog osiguranja.

20. Uvidom u dopis I. tuženika od 3.4.2009. i e-mail od 3.4.2009. (list 164 i 166 spisa) utvrđeno je da se Croatia banka d.d. pisano obratila glavnom uredniku Jutarnjeg lista Mladenu Pleše radi objave ispravka članka objavljenog 2.4.2009., broj: 3872 pod naslovom "Banka varala na PDV-u preko trojice vinogradara" i radi objave ispravka članka od 3.4.2009. broj: 3873 pod naslovom "Slučaj Croatia banka – Prijavila kriminal pa dobila otkaz", a u tom zahtjevu za objavu ispravka navodi se da su objavom neprikrivenih podataka na Internet portalu www.jutarnji.hr u rubrici Vijesti povrijeđene odredbe Zakona o kreditnim institucijama koje govore o obvezi čuvanja bankovne tajne te su prikazani i podaci o transakcijama koji sa temom članka nisu u vezi.

21. Uvidom u Potvrde o obavljenim transakcijama od 4.11.2008. (listovi 167-169 spisa) utvrđeno je da je Slavica Tešija u Croatia banci d.d. 4.11.2008. uplatila na oročeni devizni depozit iznos od 20.000,00 eur, a Slavko Tešija je istog dana u toj banci uplatilo na oročeni devizni depozit iznos od 20.000,00 eur i iznos od 28.000,00 eur.

22. Uvidom u novinski tekst na listu 170 spisa utvrđeno je da se radi o tekstu pod naslovom "Afera Croatia banka" te s podnaslovom "Prijavila kriminal i dobila otkaz", u kojem tekstu se također nalazi tablica o transakcijama, međutim, u njoj su zatamnjene transakcije pod rednim brojem 1 i 2.

23. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

24. Predmet postupka je zahtjev tužitelja za naknadu neimovinske štete zbog javno objavljenih podataka o stanju oročenih depozita sada pok. Slavka Tešije i Slavice Tešija.

25. Između stranaka nije sporno:

- da su sada pok. Slavko Tešija i Slavica Tešija u Croatia banci d.d. imali oročena novčana sredstava i to Slavko Tešija u iznosu od 48.000,00 eur, a Slavica Tešija u iznosu od 20.000,00 eur,
- da je na internetskom portalu www.Jutarnji.hr dana 3.4.2009. objavljen tekst pod naslovom "Prijavila kriminal i dobila otkaz", te je u okviru tog teksta objavljen i dokument na kojem stoji logo Croatia banke d.d., Zagreb, Kvaternikov trg 9, u kojem

se navodi da je 4.11.2008. Slavko Tešija uplatio devizno oročenje u iznosu od 48.000,00 eur, a Slavica Tešija u iznosu od 20.000,00 eur.

26. Sporno je između stranaka:

- odgovornost za naknadu štete,
- je li nastupila zastara potraživanja.

27. Članak 7. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP), određuje da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. Članak 219. st. 1. ZPP određuje da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

28. Iz provedenog dokaznog postupka proizlazi da su novinaru Dragi Hedlu, koji je autor teksta pod naslovom "Prijavila kriminal i dobila otkaz", bili na raspolaganju službeni dokumenti banke, među kojim dokumentima se nalazio i sporni dokument (list 7 spisa) u kojem je navedeno da je Slavko Tešija 4.11.2008. uplatio na devizno oročenje iznos od 48.000,00 EUR (344.308,66 kn), a istog dana Slavica Tešija je uplatila na devizno oročenje iznos od 20.000,00 EUR (143.461,94 kn), no ne može se sa sigurnošću utvrditi na koji način je navedeni dokument završio u posjedu novinara. Iako je svjedok Hedl iskazao da je "faksimil transakcije u kojem se spominju Slavko i Slavica Tešija dobio od Didovića, što je proslijedio redakciji", svjedok Tomislav Vidović u svom iskazu navodi da novinaru Dragi Hedlu nije dao nikakve dokumente te da mu nije dao obrazac na listu 7 spisa. Sud je prihvatio navedeni dio iz iskaza svjedoka Vidovića jer nije životno logično da bi Vidović predao novinaru izvješće u kojem se istog inkriminira s obzirom da je navedeno: "transakcije po diktiranju i nalogu osobno direktora podružnice Tomislava Didović, odbila sam takav način rada nešto me direktor upozorio da moram provoditi transakcije zbog naknade koju banka ima uz prisutnost kontrolora Mirjane Tkalac koju sam također upozorila da ne mogu raditi te transakcije bez gotovine što se vidi i po specifikaciji na uplatnim i isplatnim listićima. Izvještaj sastavila i prosljedila Uredu za sprečavanja novca djelatnica Ivana Janjić Devčić, koju sam također upozorila da ne može u obrazac pisati da je bila gotovina. Dodatne su rađene druge transakcije s jednog računa na druge račune iste trojice komitenata. Sve transakcije i promete, uplatne i isplatne listiće toga dana kontrolor je uredno iskontrolirao i potpisao."

29. Također, tužitelji nisu dokazali niti da je II. tuženica, kao zaposlenica banke, novinaru Dragi Hedlu dala podatke o štednim ulozima tužitelja. Naime, II.-tuženica u svom iskazu nekoliko puta izrijeком ponavlja da navedene podatke nije dala novinaru, a Drago Hedl takve navode II.-tuženice u svom iskazu potvrđuje. Također, nema nikakvih drugih dokaza da je iste podatke predala niti je životno logično da bi takve podatke, o I.-tužiteljici i predniku tužitelja, kao fizičkim osobama koje nemaju nikakve veze s aferom o kojoj je u članku pisano, predala novinaru, niti bi imala drugi motiv za navedeno s obzirom da nije niti poznavala I.-tužiteljicu kao niti prednika tužitelja.

30. Članak 168. st. 1. Zakona o kreditnim institucijama (Narodne novine, br. 117/08, dalje: ZKI), određuje da su bankovna tajna svi podaci, činjenice i okolnosti koje je kreditna institucija saznala na osnovi pružanja usluga klijentima i u obavljanju

poslova s pojedinačnim klijentom. Kreditna institucija dužna je čuvati bankovnu tajnu. Stavak 2. istog članka ZKI određuje da se u smislu toga Zakona, klijentom kreditne institucije smatra svaka osoba koja je zatražila ili primila bankovnu i/ili financijsku uslugu od kreditne institucije.

31. Članak 169. st. 1. ZKI određuje da članovi tijela kreditne institucije, dioničari kreditne institucije, radnici kreditne institucije i druge osobe koje zbog naravi poslova koje obavljaju s kreditnom institucijom ili za kreditnu instituciju imaju pristup povjerljivim podacima, moraju čuvati bankovnu tajnu te je ne smiju priopćiti trećim osobama, iskoristiti je protiv interesa kreditne institucije i njezinih klijenata ili omogućiti trećim osobama da je iskoriste. Stavak 2. istog članka ZKI određuje da obveza čuvanja bankovne tajne postoji za osobe iz stavka 1. toga članka i nakon prestanka njihova rada u kreditnoj instituciji, odnosno nakon prestanka svojstva dioničara ili članstva u tijelima kreditne institucije, kao i nakon prestanka ugovornog odnosa o obavljanju poslova za kreditnu instituciju.

32. Stoga, a kako su na portalu www.Jutarnji.hr dana 3.4.2009. objavljeni podaci o visini deviznih oročenja sada pok. Slavka Tešije i Slavice Tešije, čime su ti podaci postali dostupni većem broju osoba, te bez obzira što u postupku nije utvrđeno koja je točno osoba podatke predala novinaru, činjenica je da su ti podaci izašli iz poslovnice I.-tuženika, što je I.-tuženik morao spriječiti, pa je stoga i odgovoran za "curenje" navedenih podataka i izvršio je povredu gore citiranih odredaba čl. 168. i čl. 169. st. ZKI.

33. Članak 1061. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 126/21, 114/22 i 156/22 – dalje: ZOO) određuje da za štetu koju zaposlenik u radu ili u svezi s radom prouzroči trećoj osobi odgovara poslodavac kod kojega je radnik radio u trenutku prouzročenja štete, osim ako dokaže da su postojali razlozi koji isključuju odgovornost zaposlenika.

34. Članak 19. stavak 2. ZOO-a određuje da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom. Stavak 2. istog članka cit. Zakona određuje da se kao pravo osobnosti razumijeva i pravo na tjelesno i duševno zdravlje.

35. Odredbom čl. 1100. st. 1. ZOO-a propisano je da u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema, dok je odredbom čl. 1100. st. 2. ZOO-a propisano da pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

36. Iako je točna tvrdnja I.- tužiteljice da bi polaganje novaca u banku trebala biti tajna, a ne javna stvar, ta okolnost sama po sebi nije dokaz da je tužiteljima nastala šteta u vidu povrede prava osobnosti. Iako je sud prihvatio iskaze prednika tužitelja i I.-tužiteljice, te Anđelke Soldić i Antonija Soldića da su se nakon objavljivanja podataka o njihovim oročenim sredstvima osjećali nelagodno i ljuto, te da su ih ljudi ispitivali o novcu, sud je stava da se tu radi o neznatnoj šteti, dok tužitelji njima subjektivno pridaju

ono značenje koje se objektivno ne može supsumirati pod navedene norme materijalnog prava koje bi isplatom novčane naknade opravdavalo restituciju neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti. Pogotovo uzimajući u obzir da iz iskaza I.-tužiteljice i prednika tužitelja proizlazi da isti nisu zatražili liječničku pomoć, a iz iskaza svjedoka Antonija Soldić proizlazi da mu nije poznato da su zbog objavljenog teksta imali kakvu financijsku štetu, niti da bi mu bilo poznato je li im netko upućivao kakve prijetnje ili su vršili iznudu te da mu nije poznato je li pok. Slavko Tešija bilo što prijavljivao policiji. Također, tužitelji nisu predložili dokaz medicinskim vještačenjem po vještaku psihijatru iz kojeg bi sud mogao utvrditi stupanj eventualne povrede prava osobnosti tužitelja, sukladno odredbi čl. 250. ZPP-a.

37. Slijedom svega navedenog, sud je odbio tužbeni zahtjev u cijelosti, odnosno odlučio kao pod točkom I. izreke ove presude.

38. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 151., 154. st. 1. i 155. ZPP-a.

39. Sud je I. tuženiku priznao trošak sukladno s troškovnikom, a koji se odnosi na uplatu troška za pristup svjedoka Tomislava Vidovića na ročište 08. prosinca 2021. u iznosu od 53,09 eura, kako je i odlučeno pod točkom II. izreke ove presude.

40. Sud je II. tuženiku priznao trošak u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 dalje: Tarifa) prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake radnje te troškovnikom. Trošak se odnosi na sastav odgovora na tužbu sukladno Tbr. 8.1. Tarife u iznosu od 250 bodova, za sastav podneska od 14. srpnja 2022. sukladno Tbr. 8.1. Tarife u iznosu od 250 bodova, za sastav žalbe na rješenje o trošku sukladno Tbr. 10.4. Tarife u iznosu od 62,50 bodova, te za sudjelovanje na ročištima od 04. svibnja i 27. listopada 2021., 24. veljače i 05. srpnja 2022., 24. svibnja 2023., 06. svibnja i 04. studenog 2025. te 01. travnja 2026. sukladno Tbr. 9.1. Tarife u iznosu od 8x250 bodova, što ukupno iznosi 2.562,50 bodova. Obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura sukladno Tbr. 54 Tarife navedeni trošak II. tuženika iznosi 5.125,00 eura, što uvećano za 25% PDV-a sukladno Tbr. 46 Tarife iznosi 6.406,25 eura, kako je i odlučeno pod točkom II. izreke ove presude.

41. Sud nije prihvatio zahtjev II.-tuženika za naknadom troška na ime sudske pristojbe za odgovor na tužbu s obzirom da spisu ne prileži dokaz da je ista plaćena.

U Zagrebu 30. travnja 2026.

Sudac:
Goran Felja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. I.-III. tužiteljima po pun. uz rješenje za pristojbu na presudu u iznosu od 232,26 eura
2. I. tuženiku
3. II. tuženiku, po pun.

Broj zapisa: **9-30887-614dc**

Kontrolni broj: **0d2e0-ee6c3-a1bd7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.